

Església de Sant Pere de Vilanova

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Prop del mas Vilanova, al sector nord-est del terme municipal
Emplaçament: Del mas Vilanova, camí nord i després est uns 700 m i trencall al sud-oest uns 200 m
Alçada: 670

Coordenades:

Latitud: 41.89328
Longitud: 2.08459
UTM Est (X): 424061
UTM Nord (Y): 4638332

Classificació

Número de fitxa: 08258-141
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Jaciment arqueològic
Segle: XI-XII
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: En ruïnes, pendent d'una excavació i/o consolidació
Protecció: Inexistent
Accés: Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08258A010000070000AU
Autoria de la fitxa: Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dc., 05/02/2020 - 01:00

Descripció

Ruïnes de l'església de Sant Pere de Vilanova, emplaçades sobre un petit promontori uns 300 metres al nord-est del mas Vilanova i amb perfecta comunicació visual amb el mas. Se'n conserven els fonaments del perímetre del temple fins a una alçada d'un metre aproximadament. Es tracta d'una església d'una sola nau, capçada amb absis semicircular orientat cap a llevant. La nau mesura 8 m de llarg per 2,9 d'ample. La part de l'absis és la que ha conservat en millors condicions el seu parament, fet amb carreus petits i allargats ben disposats en filades. La part de l'inici de la nau es troba més esfondrada. Per les seves característiques podria correspondre a una construcció de finals del segle XI.

Observacions:

Informació oral facilitada per Josep Canamasas Güell i Josep Llobet

Història

El lloc de Vilanova, dins del terme del castell d'Oló i de la parròquia de Santa Maria d'Oló, apareix documentat l'any 1093. Les primeres notícies són de l'església de Sant Jaume de Vilanova, que és una construcció romànica de finals del segle XI o principis del XII. L'any 1175 s'esmenta en el testament d'Arnau d'Oló, pertanyent a la família dels senyors del castell d'Oló. També hi ha altres referències, sobretot deixes de la Cúria Fumada de Vic, entre 1243 i 1372. Després sembla que devia quedar fora de culte. Cal dir que dins l'heretat del mas Vilanova hi havia una altra església: Sant Pere de Vilanova. Apareix documentada el 1063, i novament el 1206 juntament amb Sant Jaume, i al segle XIV se'n perd el rastre. Des d'aleshores devia quedar abandonada. Les restes d'aquesta església van ser identificades entorn de 1990, quan es preparava el llibre "Oló, un poble, una història", i més o menys la notícia es recull en aquesta publicació (PLADEVALL, 1991: 197) i en la Catalunya Romànica (BENET i altres, 1984: 394). Actualment es pot confirmar plenament la seva existència. Segons la gent de la zona, el lloc on es troben les ruïnes es coneixia com el Serrat o el Turó de Sant Pere.

Bibliografia

BENET, Albert; JUNYENT, Francesc; MAZCUÑAN, Alexandre (1984). "Sant Jaume de Vilanova", Catalunya Romànica, vol. XI "El Bages", Barcelona, Fundació Enciclopèdia Catalana, p. 393-395.
FERRER, Llorenç; PLADEVALL, Antoni i altres (1991). "Oló als temps medievals", "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p 73, 107, 197-198.
OLAÑETA MOLINA, Juan Antonio (2014). "Iglesia de Pere de Vilanova", Enciclopedia del Románico en Barcelona (vol. II). Fundación Santa Maria La Real; Centro de Estudios del Románico, Palencia, p. 1073-1074.

